

F. t. L. om Afhændelse af de til Præsteembeder henlagte Jorder.

Ved hver følgende almindelig Vurdering til Ejendomsskyld foretager Vurderingsraadet en ny Vurdering af Jorden. Saa længe Jorden anvendes jordbrugsmæssig, skal Værdien ligesom ved den første Vurdering ansættes til den Sum, som en forstandig Køber maatte antages at ville give for Jorden, saafremt denne henhørte til en middelstor Bondegaard. Er der givet Jorden en anden Anvendelse, skal der ved Vurderingen tages Hensyn hertil. Ved Omvurderingen skal der bortses fra den Værdiforøgelse, der gennem Ejerens Arbejde eller Kapitalanvendelse er tilført Jorden siden første Vurdering. Ved den derefter foretagne nye Ansættelse af Renten fastsættes Rentefoden i Procent med een Decimal. Ansættelsen foretages af Finansministeren paa Grundlag af et Gennemsnit af de foregaaende 5 Aars Købekurser paa Østifternes Kreditforenings og Jydsk Landkreditforenings Obligationer af løbende Serier.

Den saaledes ansatte nye Rente erlægges første Gang i den 11. Juni eller 11. December Termin, som indtræder efter Forløbet af 3 Maaneder efter Vurderingens Foretagelse.

§ 7.

Til Sikkerhed for Købesummen, den aarlige Rente m. m. gives der Embedet 1ste Prioritet i Jorderne med Bygninger, Besætning, Inventar, Avl og Afrøde, samt disse Deles Assurancesummer.

For de halvaarlige Renter saavel som for ethvert andet Krav paa Køberne i Henhold til denne Lov haves der Udpantningsret.

Statskassen overtager Garantien for de halvaarlige Ydelsers Indkomst.

§ 8.

Af Statskassen kan der til Opførelse af Bygninger tilstaaes Køberne af Parceler i Henhold til denne Lovs § 1, 1ste Stykke, Laan svarende til de $\frac{9}{10}$ af Omkostningerne ved passende Bygningers Opførelse, dog ikke udover et Maksimumsbeløb, som efter indhentet Erklæring fra Statistisk Departement angaaende Prisforholdene fastsættes forud for hvert Kalenderaar af Landbrugsministeren efter Forhandling med begge Tings Finansudvalg. Grundlaget for denne Beregning er Priserne i Aaret 1914, for hvilket Aar Maksimumsbeløbet fastsættes til 6 000 Kr., medens der for de øvrige Aar finder et Tillæg Sted, som omtrentlig dækker den Stigning, Pristallene udviser.

Laanet forrentes med et Beløb, der svarer til $4\frac{1}{2}$ pCt. p. a. af den Laanesum, som vilde være blevet tilstaaet vedkommende Laantager, hvis Bygningerne var blevet opført i 1914 (jfr. 1ste Stykke).

Ovennævnte Rentebestemmelser er gældende i 10 Aar; efter dette Tidsrums Forløb foretager Landbrugsministeren efter Forhandling med Rigsdagens Finansudvalg en Revision af den ved Laanets Givelse fastsatte Renteberegning. Laanet er afdragsfrit de første 3 Aar, derefter svares der, indtil Laanet er fuldt afbetalt, en aarlig Ydelse af Laanets oprindelige Hovedstol af 1 pCt. udover Renten, hvoraf det Beløb, som ikke medgaar til Forrentning, er Afdrag paa Laanet.

Bortsælges Ejendommen, kan Staten helt eller delvis forlange det for lidt betalte Rentebeløb indbetalt. Saadan Indbetaling kan dog ikke kræves, naar Ejendommen overgaar fra Forældre til Børn.

§ 9.

Jordlodderne skal særskilt matrikeres og i Matrikelen betegnes som Husmandsbrug. Paa Ejendommens Folio i Registeret til Skøde- og Panteprotokollerne skal der ske Notering om, at Ejendommen er undergivet de i denne Lov fastsatte Vilkaar.